

disputants- חולקים- ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement- ■ † קושיא- challenge ‡ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אין מנחה בבמה, וכיהון ובגדי שרת, וכלי שרת וריח ניחוח, ומחיצה לדמים, וריחויץ ידים ורגלים, אבל הזמן, הנתור והטמא - שוין בזה ובה.	רבי יהודה:										■
מאי חוץ מגתה?											^
חוץ ממקום הבדוק לה.	ריש לקיש:										!
והלא כל א"י בדוקה היא?	אמר לו רבי יוחנן:										‡
כגון ששחטה לפני מן החומה.	אלא א"ר יוחנן:										!
ולוקמה כגון ששחטה חוץ לחומה שלא כנגד הפתח											‡
שחטה שלא כנגד הפתח - פסולה, שנאמר: (במדבר יט) ושחט והזה, מה הזאתה כנגד הפתח, אף שחיטתה כנגד הפתח	דאמר רב אדא בר אבהו:										‡
וכי תימא דלא מקיש											!
שרפה שלא כנגד הפתח - רבי יוחנן אמר: פסולה	והא אתמר: [רבי יוחנן]	♦	■	‡							
כשרה	רבי אושעיא:	♦	■	‡							
ר' יוחנן אמר פסולה, ושרף והזה	[רבי יוחנן]	■	‡								
ורבי אושעיא אמר כשרה, אמר קרא (במדבר יט) על פרשה ישרף - מקום שפורשת למיתה שם תהא שריפתה	[רבי אושעיא]	■	‡								
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא חוץ לחומה דרחוקי רחקה, אלא אפי' לפני מן החומה דקרובי קרבה ואימא תתכשר, קמ"ל.	אמרי:										!
והלא כל א"י בדוקה היא.	אמר מר, אמר לו רבי יוחנן:										■
במאי קמיפליגי?											^
ירד מבול לא"י	מר סבר: [ריש לקיש]	♦	■	!							!
לא ירד.	ומר סבר: [רבי יוחנן]	♦	■	!							!
ושניהם מקרא אחד דרשו: (יחזקאל כב) בן אדם אמר לה את ארץ לא מטהרה היא לא גושמה ביום זעם	ר"נ בר יצחק:										■
אתמוהי מתמה קרא, ארץ מי לא מטהרה את? כלום ירדו עליך גשמים ביום זעם?	רבי יוחנן סבר:										■
כפשטיה, ארץ לא מטהרה את, מי לא ירדו עליך גשמים ביום זעם?	ריש לקיש סבר:										■
הצירות היו בירושלים בניו על גבי סלע ותחתיהן חלול, מפני קבר התהום, ומביאין נשים מעוברות ויולדות ומגדלות שם בניהם לפרה, ומביאין שוורים ועל גביהן דלתות, ותינוקות יושבין עליהן וכוסות של אבן בידם, ומלאו וישבו במקומן	איתיביה ר"ל ר' יוחנן:										‡
מעלה עשו בפרה.	רב הונא בריה דרב יהושע:										!
פעם אחד מצאו עצמות בלשכת דיר העצים, ובקשו לגזור טומאה על ירושלים	איתיבי' רבי יוחנן לריש לקיש:										○
לא בושה וכלימה היא לנו שנגזור טומאה על עיר אבותינו? איה מתי מבול? איה מתי נבוכדנצר?	עמד רבי יהושע על רגליו ואמר:										○
מדקאמר הכי, לאו למימרא דלא הוין											‡
ולטעמיך, הרוגי נבוכדנצר הכי נמי דלא הוין? אלא הוין והופנו, הכא נמי הוין והופנו.											!
הא איפני											‡
נהי דאיפני מירושלים, מכולה א"י לא איפני.											!
איה מתי מבול? איה מתי נבוכדנצר? מאי לאו מדהני הוין, הני נמי הוין	איכא דאמרי, איתיביה ר"ל לרבי יוחנן:										‡

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קריאה	
מידי אירי? הא כדאיתיה והא כדאיתיה.											!	◇	קריאה
(בראשית ז) מכל אשר בחרבה מתו בשלמא לדידי דאמינא ירד מבול לא"י, משום הכי מתו, אלא לדידך אמאי מתו?	איתיביה ריש לקיש לרבי יוחנן:										♣	♣	קריאה
משום הבלא כדרב חסדא	[רבי יוחנן]										!		קריאה
ברותחין קלקלו וברותחין נידונו, כתיב הכא: (בראשית ח) וישוכו המים, וכתיב התם (אסתר ז) וחמת המלך שככה.	דאמר רב חסדא:										!	◇	קריאה
מכל אשר בחרבה מתו בשלמא לדידי דאמינא לא ירד מבול לא"י, משום הכי הוי חרבה, אלא לדידך מאי חרבה?	איכא דאמרי, איתיביה רבי יוחנן לר"ל:										♣	♣	קריאה
חרבה שהיתה מעיקרא.	[רבי יוחנן]										!	◇	קריאה
ואמאי קרי ליה חרבה?											♣	◇	קריאה
כדרב חסדא											!		קריאה
בדור המבול לא נגזרה גזרה על דגים שבים, שנאמר: מכל אשר בחרבה מתו, ולא דגים שבים.	דאמר רב חסדא:										!	◇	קריאה
בשלמא למ"ד לא ירד מבול לא"י, היינו דקם רימא התם, אלא למ"ד ירד, רימא היכא קם?											♣	◇	קריאה
גוריות הכניסו בתיבה.	רבי ינאי:										!	◇	קריאה
לדידי חזי לי אורזילא דרימא בת יומא והוי כהר תבור, והר תבור כמה הויא? ארבעין פרסי, משכא דצווריה תלתא פרסי, מרבעתא דרישא פרסא ופלגא, רמא כבא וסכר ירדנא	והאמר רבה בר בר חנה:										♣	♣	קריאה
ראשו הכניסו לתיבה.	רבי יוחנן:										!	◇	קריאה
מרבעתא דרישא פרסא ופלגא	והאמר מר:										♣		קריאה
אלא ראש חוטמו הכניסו לתיבה.											!	◇	קריאה
לא ירד מבול לא"י?	והא א"ר יוחנן:										♣		קריאה
לדברי ר"ל קאמר.											!	◇	קריאה
והא קסגיא תיבה											♣	◇	קריאה
אמר ר"ל: קרניו קשרו בתיבה.	ריש לקיש:										!	◇	קריאה
אנשי דור המבול ברותחין קלקלו וברותחין נידונו	והאמר רב חסדא:										♣	♣	קריאה
ולטעמיד, תיבה היכי סגיא ועוד, עוג מלך הבשן היכא קאי? אלא נס נעשה להם, שנצטננו בצידו התיבה.											!	◇	קריאה
ולר"ש בן לקיש, נהי נמי דירד מבול לא"י, והא לא פש											♣	◇	קריאה
למה נקרא שמה מצולה? שכל מתי מבול נצתללו שם	דאמר ריש לקיש:										♣	♣	קריאה
למה נקרא שמה שנער? שכל מתי מבול ננערו שם	רבי יוחנן:										♣	♣	קריאה
אי אפשר דלא אידבקו.											!	◇	קריאה
למה נקרא שמה שנער? שמנערת עשיריה.	רבי אבהו:										♣	◇	קריאה
והא קחזינן דהון תלתא דרי											♣		קריאה
לא משכי.											!	◇	קריאה
כל האוכל מעפרה של בבל, כאילו אוכל בשר אבותיו.	רבי אמי:										♣	◇	קריאה
תנ"ה: כל האוכל מעפרה של בבל, כאילו אוכל בשר אבותיו											♣		קריאה

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ■ ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
--	---

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
כאילו אוכל שקצים ורמשים.	יש אומרים:											◊	קריג
וכן שעיר המשתלח.												■	קריג <
שעיר המשתלח לאו ראוי לאהל מועד												⚡	קריג
(ויקרא יז) או קרבן - שומע אני אפילו קדשי בדק הבית שנקראו קרבן, שנאמר: (במדבר לא) ונקרב את קרבן ה', ת"ל: ואל פתח אהל מועד לא הביאו, מי שראוי לבא לפתח אהל מועד, יצאו קדשי בדק הבית שאינן ראויין לפתח אהל מועד יכול שאני אוציא את אלו ולא אוציא את שעיר המשתלח? ת"ל: לה, להוציא שעיר המשתלח שאינו מיוחד לה'	והתניא:											⚡ ◊	קריג
לא קשיא: כאן קודם הגרלה, כאן לאחר הגרלה.												!	קריג ◊
אחר הגרלה נמי האיכא וידון												⚡	קריג
לא קשיא: כאן קודם וידוי, כאן לאחר וידוי.	אלא אמר רב מני:											!	קריג ◊
הרובע והגרבע.												■	קריג <
והא נמי תיפוק לי מפתח אהל מועד, בשלמא אהל מועד, דאקדשינהו מעיקרא והדר רבעו, אלא מוקצה ונעבד, אין אדם אוסר דבר שאינו שלן												⚡ ◊	קריג